

KARTA MODUŁU / KARTA PRZEDMIOTU

Kod modułu	
Nazwa modułu	Mechanika techniczna
Nazwa modułu w języku angielskim	Mechanics for Engineers
Obowiązuje od roku akademickiego	2013/2014

A. USYTUOWANIE MODUŁU W SYSTEMIE STUDIÓW

Kierunek studiów	Zarządzanie i inżynieria produkcji
Poziom kształcenia	I stopień
Profil studiów	Ogólnoakademicki
Forma i tryb prowadzenia studiów	Niestacjonarne
Specjalność	Wszystkie
Jednostka prowadząca moduł	Katedra Inżynierii Produkcji
Koordynator modułu	Dr hab. inż. Dariusz Bojczuk prof. PŚk
Zatwierdził:	

B. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PRZEDMIOTU

Przynależność do grupy/bloku przedmiotów	Inny / Techniczny
Status modułu	Obowiązkowy
Język prowadzenia zajęć	Polski
Usytuowanie modułu w planie studiów - semestr	Semestr trzeci
Usytuowanie realizacji przedmiotu w roku akademickim	Semestr zimowy
Wymagania wstępne	Brak
Egzamin	Nie
Liczba punktów ECTS	3

Forma prowadzenia zajęć	wykład	ćwiczenia	laboratorium	projekt	inne
w semestrze	9 h	9 h			

C. EFEKTY KSZTAŁCENIA I METODY SPRAWDZANIA EFEKTÓW KSZTAŁCENIA

Cel modułu	Nabywanie wiedzy i umiejętności w zakresie formułowania i analizy warunków równowagi dla różnych układów sił, w tym również przy uwzględnieniu tarcia ślizgowego i oporu toczenia oraz w zakresie redukcji układów sił i wyznaczania środków ciężkości. (3-4 linijki)
-------------------	--

Symbol efektu	Efekty kształcenia	Forma prowadzenia zajęć (w/ć/l/p/inne)	odniesienie do efektów kierunkowych	odniesienie do efektów obszarowych
W_01	Student ma wiedzę nt. formułowania i analizy warunków równowagi układów sił oraz ich redukcji przy wykorzystaniu metod matematycznych (rachunek wektorowy)	w, ć	K-W02	T1A_W01 T1A_W02 T1A_W07
W_02	Student ma wiedzę nt. sposobu uwzględniania tarcia ślizgowego i oporu toczenia w zagadnieniach statyki	w, ć	K-W02	T1A_W01 T1A_W02 T1A_W07
W_03	Student ma wiedzę nt. środków ciężkości (mas) oraz sposobu ich wyznaczania	w, ć	K-W02	T1A_W01 T1A_W02 T1A_W07
U_01	Student potrafi wykonywać proste analizy statyczne obejmujące formułowanie i analizę warunków równowagi układów sił oraz ich redukcję	ć	K-U17	TA1_U09
U_02	Student potrafi wykonywać proste analizy statyczne przy uwzględnianiu tarcia ślizgowego i oporu toczenia	ć	K-U17	TA1_U09
U_03	Student potrafi wyznaczać położenie środka ciężkości brył, powierzchni płaskich i linii	ć	K-U17	TA1_U09
U_04	Student posiada umiejętność oceniania przydatności analiz statycznych w rozwiązywaniu prostych zagadnień inżynierskich	w, ć	K-U19	TA1_U15
K_01	Student rozumie potrzebę stałego uzupełniania wiedzy z obszaru mechaniki technicznej	w, ć	K-K01	TA1_K01

Treści kształcenia:

1. Treści kształcenia w zakresie wykładu

Nr wykładu	Treści kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla modułu
1	Wiadomości ogólne, elementy rachunku wektorowego, pojęcia podstawowe mechaniki. Prawa i pewniki statyki. Moment siły względem punktu i względem osi, para sił.	W_01 K_01
2	Więzy i zasady uwalniania od więzów. Redukcja dowolnego układu sił do punktu, wektor główny i moment główny, układy statycznie równoważne. Warunki równowagi. Klasyfikacja typów układów sił.	W_01 K_01
3	Płaski zbieżny układ sił – warunki równowagi, przykłady. Płaski dowolny układ sił – redukcja układu do wypadkowej (warunek redukcji), warunki równowagi, przykłady.	W_01 U_04 K_01
4	Tarcie ślizgowe – tarcie nierozwinięte i rozwinięte. Tarcie cięgien – związek tarcia rozwiniętego. Opór toczenia, warunek toczenia.	W_02 U_04 K_01
5	Środki ciężkości – wzory całkowite i wzory sumacyjne. Przykłady wyznaczania środków ciężkości dla powierzchni płaskich i linii.	W_03 K_01

2. Treści kształcenia w zakresie ćwiczeń

Nr zajęć ćwicz.	Treści kształcenia	Odniesienie do efektów kształcenia dla modułu
1	Powtórzenie rachunku wektorowego. Obliczanie momentu siły względem punktu i względem osi. Uwalnianie od więzów, formułowanie warunków równowagi – płaski zbieżny układ sił.	W_01 U_01 U_04 K_01
2	Uwalnianie od więzów, formułowanie warunków równowagi i wyznaczanie reakcji – płaski dowolny układ sił.	W_01 U_01 U_04 K_01
3	Analizowanie problemów z uwzględnieniem tarcia ślizgowego, tarcia cięgien i oporu przy toczeniu.	W_02 U_02 U_04 K_01
4	Wyznaczanie środków ciężkości.	W_03 U_03 U_04 K_01
5	Kolokwium.	W_01 W_02 W_03 U_01 U_02 U_03 U_04 K_01

Metody sprawdzania efektów kształcenia

Zaliczenie ćwiczeń w oparciu o sprawdzian (kolokwium).

Zaliczenie wykładu na podstawie pisemnego sprawdzianu końcowego w formie testu zawierającego pytania i proste zadania

Symbol efektu	Metody sprawdzania efektów kształcenia <i>(sposób sprawdzenia, w tym dla umiejętności – odwołanie do konkretnych zadań projektowych, laboratoryjnych, itp.)</i>
W_01	Sprawdzian na wykładzie, kolokwium na ćwiczeniach
W_02	Sprawdzian na wykładzie, kolokwium na ćwiczeniach
W_03	Sprawdzian na wykładzie, kolokwium na ćwiczeniach
U_01	Kolokwium i aktywność na ćwiczeniach
U_02	Kolokwium i aktywność na ćwiczeniach
U_03	Kolokwium i aktywność na ćwiczeniach
U_04	Kolokwium i aktywność na ćwiczeniach
K_01	Sprawdzian na wykładzie, kolokwia na ćwiczeniach, komentarze na wykładach i dyskusja na ćwiczeniach

D. NAKŁAD PRACY STUDENTA

Bilans punktów ECTS		
	Rodzaj aktywności	obciążenie studenta
1	Udział w wykładach	9
2	Udział w ćwiczeniach	9
3	Udział w laboratoriach	
4	Udział w konsultacjach (2-3 razy w semestrze) (w – konsultacje do wykładu, ćw – konsultacje do ćwiczeń)	3w+3ćw=6
5	Udział w zajęciach projektowych	
6	Konsultacje projektowe	
7	Udział w egzaminie	
8		
9	Liczba godzin realizowanych przy bezpośrednim udziale nauczyciela akademickiego	24 <i>(suma)</i>
10	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje na zajęciach wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego <i>(1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta)</i>	1
11	Samodzielne studiowanie tematyki wykładów	15
12	Samodzielne przygotowanie się do ćwiczeń	15
13	Samodzielne przygotowanie się do kolokwium	15
14	Samodzielne przygotowanie się do laboratoriów	
15	Wykonanie sprawozdań	
15	Przygotowanie do kolokwium końcowego z laboratorium	
17	Wykonanie projektu lub dokumentacji	
18	Przygotowanie do egzaminu	
19	Przygotowanie do sprawdzianu na wykładzie	6
20	Liczba godzin samodzielnej pracy studenta	51 <i>(suma)</i>
21	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach samodzielnej pracy <i>(1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta)</i>	2
22	Sumaryczne obciążenie pracą studenta	75
23	Punkty ECTS za moduł <i>1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta</i>	3
24	Nakład pracy związany z zajęciami o charakterze praktycznym <i>Suma godzin związanych z zajęciami praktycznymi</i>	42
25	Liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje w ramach zajęć o charakterze praktycznym <i>1 punkt ECTS=25-30 godzin obciążenia studenta</i>	1.7

E. LITERATURA

Wykaz literatury	<p>A. Wykład</p> <ol style="list-style-type: none">1. Leyko J.: <i>Mechanika ogólna, T. I</i>. Warszawa, PWN 2001 (lub inne wydania)2. Gierulski W., Miksa M., Radowicz A.: <i>Mechanika techniczna</i>. Politechnika Świętokrzyska, Skrypt 291, Kielce 19963. Engel Z., Giergiel J.: <i>Mechanika ogólna, Cz.1, Statyka i kinematyka</i>. Warszawa, PWN 19904. Konarzewski Z.: <i>Podstawy technicznej mechaniki ciała stałego</i>. Warszawa, WNT 1985 <p>B. Ćwiczenia</p> <ol style="list-style-type: none">1. Leyko J., Szmelter J.: <i>Zbiór zadań z mechaniki ogólnej, T. I</i>. Warszawa, PWN 19802. Barchan A., Wójcik S.: <i>Mechanika techniczna. Zbiór zadań z rozwiązaniami</i>. Politechnika Świętokrzyska, Skrypt 247, Kielce 19943. Giergiel J., Uhl T.: <i>Zbiór zadań z mechaniki ogólnej</i>. Warszawa, PWN 19874. Nizioł J.: <i>Metodyka rozwiązywania zadań z mechaniki</i>. Warszawa, WNT 2002
Witryna WWW modułu/przedmiotu	